

יומן חמישי יג תמוז, חג הגאולה ה'תש"ג

אוֹנוֹ אָמָרִים תְּחִנּוֹן. שְׁיוּעוּרִים. חֻמֶשׁ: בָּלַק, חמישי עם פירש".
תְּהָלִים: סְמִיכָה.

תְּנִיאָ: וְהַנֵּה מִצּוֹת 182-ב'. מִירָאת.
יּוֹם הַוְלָדָת אֶת כְּקָדְמוֹר שְׁלִיטָה בְשִׁנְתְּתָרְבָת.
יּוֹם בּוֹ נִתְכְּשָׁר — בְשִׁנְתְּתָרְפָת — שַׁהְוָא חֲפֵשִׁי מְגֻלָּות
אֲשֶׁר הַגְּלָה — אַחֲרֵי שָׁהֵי תְּפּוֹס בְּמַאֲסָר — עַל עֲבוֹדָתוֹ
בְּחִזּוֹק הַתּוֹרָה וְהַיְהָדוֹת.

מִמְכְּתָב בְּקָדְמוֹר שְׁלִיטָה: בְּשִׁנְיָה יְמִי הַגְּאֹולָה
יְבָ וְיְגָן תְּמֹזׂוֹ הַבָּעֵל יְתּוּעָדוֹ אַנְשָׁה, לְטוּבָה וְלְבָרְכָה
בְּגַשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנִּיות, כַּאֲשֶׁר הַוקְבָּעָמָת אֲבִינוּ הָרָאָסוֹ
הָוֶד בְּקָדְמוֹר רְבִינוֹ הַזָּקָן זְכוּקָלָה הַהְנִיבָנָם וַיְעַזָּעָן
בְּחַתְּעוּדֹת זוֹ יְדִבְרָו אַנְשָׁשׁ שְׁיָי אִישׁ אֶת רַעַחוֹ בְשִׁבְתָּה
אֲחִים בְּחִזּוֹק קְבִיעָות שִׁיעָרִי הַלְּמֹודָה, וְהַנֵּנִי שְׁוֹלָח
לָהֶם אֶת בְּרָכָתִי בַּיְשָׁא חֵה פָנָיו אֲלֵיכֶם בְּגָנוֹר.

יומן ששי יג תמוז, חג הגאולה ה'תש"ג

אוֹנוֹ אָמָרִים תְּחִנּוֹן. שְׁיוּעוּרִים. חֻמֶשׁ: בָּלַק, שְׁשִׁי עם פירש".
תְּהָלִים: סְמִיכָה.

תְּנִיאָ: פָּרָק ב. אֶד כֶּל . . . יּוֹם רָצָוֹן.
יּוֹם בּוֹ יֵצֵא כְּקָדְמוֹר שְׁלִיטָה לְחַדְרוֹת.
הַמַּאֲסָר הַוְתָּחָלָה רְבָע עַל שָׁעָה הַשְׁלִוְשִׁית אֶורֶל לְיּוֹם רְבִיעִי
חַמְשָׁה עָשָׂר גְּסִיּוֹן תְּרָפָת. הַתְּעִכְבָּב בְּגַלְוֹת — בָּעֵיר
קָאַסְטְּרָאָמָתָה — עַד חַצִּי שָׁעָה אַחֲרֵי חַצּוֹת הַיּוֹם יּוֹם
הַרְבִּיעִי שְׁלִשָּׁה עָשָׂר בְּתְּמֹזׂוֹ תְּרָפָת.
מִמְכְּתָב בְּקָדְמוֹר שְׁלִיטָה אַלְחָנָן הַגְּאֹולָה: הַנֵּנִי
שְׁוֹלָח מָאָמָר . . . הַשְׁתַּחְפּוֹתִי עִם יְדִידָנוֹ אַנְשָׁשׁ שְׁיָי, בְּכָל
מָקוֹם מוֹשְׁבָתֵיכֶם לְהַצְלָחָה, וְלְהִיּוֹת אַתֶּכְם עַמְּכָם
בְּחַתְּעוּדֹתְכָם בְּדָבָר חַיּוֹק דָּרְכֵי הַחֲסִידָה בְקְבִיעָות
וּשְׁמִירָת זָמָן לְמַזְוִיר דָאָח וְלְהַתְּעוּדר בְּקִיּוֹם עֲנֵינוֹ
הַלִּימֹוד . . . אַלְקִינוֹ וְאַלְקִי אַבּוֹתֵינוֹ יְבַרֵּך אֶת כָּלָלוֹת
אַנְשָׁהָם בֵּיתָם זָרָע וּזְרָע זָרָע בְּתוֹךְ כָּל אַחֲינוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל, הֵה עַלְיָהָם יְחִיּוֹ, בְּכָל מִלְּיָאָה מְנֻפְשָׁה וְעַד
בָּשָׁר.

שבת יד תמוז ה'תש"ג

שְׁיוּעוּרִים. חֻמֶשׁ: בָּלַק, שְׁבִיעִי עם פירש".
תְּהָלִים: עֲבִיעָן.

תְּנִיאָ: פָּרָק ג'. וְהַנֵּה . . . 184-ג' ב' כ' .
וְיְלָכְנִינוּ יּוֹם נ' פ', בָּלַק שְׁנַת תְּקַשְׁבָת אָמָר זְלִי בְּאַמְרוֹתָיו:
לְהַבִּין קֹשֶׁת הַתּוֹכְנִים מַאֲחָר שַׁהְאָרֶץ הִיא בְּדָרוֹת
וּעֲגֹלָה כַּתְּפֹוח לְמַה אִינָם נּוֹפְלִים אַוְתָם בְּנֵי אָדָם
הַדָּרִים בְּגַנְדִּינוֹ מַלְמְתָה בְּאַמּוֹרִיקָה . . . וְתִירּוֹצָם אִינָנוּ
אָמָת . . . וּרְבִינוֹ זְלִי אָמָר כִּי הַתְּרִיזָה הוּא, דְהַנָּה מְבוֹאָר
בְּעַחַד שְׁהַתְּשֻׁעָה נְלָנִילִים מְקַבְּלִים מְבָחִי עִנוּלִים,
וּבְהַעֲינָנוֹל אִינוֹ בּוֹ מַעֲלָה וּמַטָּה, וּמַהְאִי טְעַמָּא הַנָּה אַוְתָם
בְּנֵי אָדָם שָׁהֵם בְּגַנְדִּינוֹ לְמַטָּה, הַרְקִיעַ שְׁלֵלִיהם הוּא
לְמַעֲלָה בְּהַשּׁוֹאָה אֶחָת עַם הַרְקִיעַ שְׁלֵלִינוּ, וְהָרָאָז דְּשָׁמָם
הִיא מַטָּה לְגַבְיָה הַרְקִיעַ שְׁלֵלִי.

יב תמוז

חג הגאולה, יום חמישי, בלאק

התוצאות חג הגאולה

אין אמורים תחנון

[א] ים חולדה את כ"ק אדמור"ר [מהורי"ץ נ"ע] שליט"א בשנת תר"ב.

[ב] ים בו נתבשר - בשנת תרפ"ז - שהוא חPsi מגלוות אשר הגלה - אחרי שהי' תפוס במאסר - על עבודתו בחיזוק התורה והיהות.

[ג] ממכחכ' כ"ק אדמור"ר שליט"א:

בשני ימי הגאולה י"ב וו"ג תמוז הבעל יתועדו אנ"ש, לטובה ולברכה בGESMOOT וברוחניות, כאשר הוקבע מאת אבינו הראשון הود כ"ק אוזמור"ר רבינו הזקן זצוקלה"ה נבג"ם ז"ע. בהתודות זו ידברו אנ"ש שי' איש את רעהו בשבת אחים בחיזוק קביעות שיעורי הלמוד, והנני שולח להם את ברכתاي כי ישא זה פניו אליהם בגור.

[ב] פרטים קצרים על המאסר והחופש נמצאים בהפתגם דמהר.

- - -

[ג]

הרחה

המכתב הזה נשלח לכל אנ"ש לקרה מועד חג-הגאולה השני, בשנת תרפ"ט:

אל ידידינו אנ"ש די בכל אתר ואטר

ד' עליהם חי'

שלום וברכה

בשני ימי חג הגאולה י"ב וו"ג תמוז הבעל יתועדו אנ"ש שי', כאשר הוקבע מאת אבינו הראשון הוד כ"ק אוזמור"ר רבינו הזקן זצוקלה"ה נבג"ם ז"ע, לטובה ולברכה בGESMOOT

ובrhoחניות. בהתועדות זו ידברו אנ"ש שי' איש את רעהו בשבת אחים בחיזוק קביעות
שי"ורי הלימוד, והנני שולח להם את ברכת כי ישא הוי פניו אליהם בנו"ר.

ברור מלולי במכתבי מיום השני לחדש אדר שני העבר, כי כל אחד ואחד מאנ"ש וגוזע אנ"ש
שי' בכל מקום שהוא, מחויב הנהו לראות את עצמו, שהוא אבר מכללות אנ"ש וכאו"א יש
לו מקום בתוככי עדת החסידים, יברכם השם.

ماז ומקדם סיידרו לנו הود כי' אבותינו רבותינו הק' נתיבות חוקי אורח חיים, והשעה
אומרת אשר גם החלש יאמר גבור אני לך'ם ככל אשר קבלו אבותינו ואבות אבותי העומדים
בשמי רום מרום את פני נשמת אבות העולם, הנושאים רנה ותפלה לפני אדון העולםים
אלקי כלبشر ורוח بعد בניהם ובני בניהם תלמידיהם ותלמידי תלמידיהם, ד' עליהם חיון.
פונה הנני אליכם ידידינו אנ"ש שי' בקריאת של חיבת: בואו להכתב בספרן של חסידים
וأنשי מעשה, ובזה תביאו ברכת אבות קדושים אל בתיכם.

אחוי ורعي!

בואו והתייצבו בשורה ראשונה של עבודה ופועל טוב, בקביעות שי"ורי לימוד דא"ח
והתועדות אנ"ש חיון, אשר תוכאותיהם חיים ואור. איש איש מכם יעמוד חזק על משמרתו
משמרת הקדש בקניין המדות טובות, ולהזק את ידי אחוי, כי אב אחד לכלנו.

ואני תפלה כי ד' אלקינו ואלקי אבותינו, ישפייע לכם ידידינו אנ"ש שי' בתרוך כאהב"י חיון,
שפעת חיים וברכה מרובה, בפרנסה טובה בנקל, ברוח ובמנוחה, ויאר הוי פניו אליכם,
ויברך אתכם, ביטכם, זרעכם וזרע זרעם, בכל מיל' דמייטב מנפש ועדبشر.

המילים "כאשר הוקבע מאת אבינו הראשון . . . ר宾נו הוזקן" כוונתם שהתועדות תננהל
"כאשר הוקבע...", ולא שתאריך התועדות בחג הגאולה י"ב ו'ג' תמוז הוא "כאשר
הוקבע..." כי כמובן בזמן אדמור' הוזקן טרם נקבע החג הזה.

יְגַד תָּמֹז

חג הגאולה, יום שישי, בלאק

צאצא' החסידים

[א] יומ בעו יצא כ"ק אדמור"ר שליט"א לחירות.

המאסר הותחל רביע על שעה השלישית או ליום רביעי חמשה עשר בסיוון תרפ"ז. התעכב בಗלות - בעיר קאמטראמה - עד חצי שעה אחר החצות היום יום רביעי חמשה עשר בתמוז תרפ"ז.

[ב] ממכבתב כ"ק אדמור"ר שליט"א לחג הגאולה:

הנני שולח מאמר ... השתתפות עם יידידנו אנ"ש שי" בכל מקום מושבותיכם להצלחה, ולהיות אתכם עמכם בהתוועדותכם בדבר היוזק דרכי החסידות בקביעות ושמירת זמני למודי דא"ח ולהתעדיר בקיום ענייני הלימוד ... אלקינו ואלקוי אבותינו יברך את כללות אג"ש הם ביהם זרעם וזרעך רעם בתרוץ כל אחים בני ישראל, ה' עליהם יהיו, בכל מילוי דמייטב מנפש ועדبشر ..

[ג]

הרחבה

הקטע הראשון בפתחם הימי, המסכם את המאסר והגאולה, נראה שהוא מיוסד על הקטע בו פותח כ"ק אדמור"ר מהורי"ץ את "רשימת המאסר":

המאסר הותחל רביע על שעה שלישית לילה בליל ג' או ליום רביעי חמשה עשר לחදש סיוון תרפ"ז, ונמשך עד שעה חצי השני צהרים ביום הראשון בשלישי לחודש تمוז תרפ"ז, בעיר לענינגראד - פטרסבורג.

שמונה עשר יום אחთ עשרה שעות וחמשה עשר דקות.

ובו ביום אחרי התעכבי בביתי כSSH שעתה הנה בשעה חצי השמינית לפנות ערבית יצאתי

במסע הולך לעיר איסטראמה, ובאתרי שמה למחירת - ביום השני - ארבעה לחודש תמוז, והתעכבותי בಗלות עד יום רביעי שלשה עשר בתמוז שעה חצי הראשונה צהרים.

תשעה ימים ושבוע עשרה שעות.

— — —

[ב]

הרחבה

קטע המכתב המובא בפתחם היומי, הוא משנת תרצ"ב:

אל ידידינו אנ"ש ד' בכל אתר ואטור

ד' עליהם חייו

שלום וברכה

במועד ימי הגאולה י"ב ו"ג תמוז הנקבע לברכה גאולה וישועה כמועד המועדים, הנהני
שולח המאמר 'ואהар עיני נבו בתורתך ודבק לבנו במצוותך' השתתפותי עם ידידינו אנ"ש
שי' בכל מקום מושבותיכם להצלחה, ולהיות אתכם עמכם בתועדותכם בדבר חיזוק
דרכי החסידות, בקביעות ושמירת זמני לימוד דא"ח, ולמתעורר בקיום ענייני הלימוד,
ולשם לב ונפש להוסר אומץ בהחזקת הישיבות אשר תחת הנהגתי.

והנני פונה בקריאה של חיבת לכאו"א מאן"ש שי' אשר בכל מקום היוו, ישתדל על דבר
לימוד דא"ח והחזקת הישיבות. ומما יنعم לי לשם מהנהשה בזיה, והמקים את בקשת
'ה' כתוב להזכירו לברכה בגשמיות ורוחניות.

אלקינו ואלקי אבותינו יברך את כלות אנ"ש, הם, ביתם, זרעם, וזרע זרעם בתור כל
אהב"י ד' עליהם חייו בכל מילוי דמייט מנפש ועדبشر.

יד תמוז

שבת, כלק

למה אין נופלים דרי אמריקא

זהו לשון הצעמה-בדק באחד מדרושים:

רביינו ז"ל באמרותיו לבניו יומן ג' פ' בלק שנת תקס"ב אמר זה דבריו: להבין קושית התוכנים מאחר שהארץ היא כדורית ועגלה בתפוח למה אינם נופלים אותן בני אדם הדרים בנגדינו מלמטה באמריקה ... ותירוזם איננו אמרת ...

ורביינו ז"ל אמר כי התיrox' הוא, דהנה מבואר בעז-חיים שהתשעה גלגולים מקבלים מבה"י עיגולים, ובהעיגול אין בו מעלה ומאה, ומהא' טעמא הנה אותן בני אדם שם בגדינו למטה, הרי הרקיע שעלייהם הוא לעלה בהשואה אחת עם הרקיע שעליין, והארץ דשם היא מטה לנבי הרקיע שעלי'.

כדי לברר את הפtagם היומי יש להקדים:

בספרי הקבלה מבואר שישנם שני אופני גילויALKOT: עיגולים וירוש.

'ירוש' פירושו דבר שיש בו סדר של מעלה ומטה, חסיבות גבורה ונמוכה. באופן כללי זה מה שמכונה בחסידות "סדר השתלשות".

'עיגולים' פירושו, עניין שהוא שווה בכל מקום ואין בו שינויים. והדוגמא לזה כמו כדורים, שלא שייך בו מעלה ומטה, כי הוא לא מסודר בצורה של היררכיה.

משל לדבר מכוחות הנפש: ישנם כוחות מסוודרים שיש בהם התחלת וסוף: קודם יש שכל, מהשכל נולדים מידות, ומהמידות מגיעים למעשה - וזה כוח של 'ירוש', וככאן יש מעלה ומטה, קדימה ואחור. אבל ישנם כוחות שאין בהם 'מעלה ומטה', כמו כח הרצון, שהוא למעלה מהשכל. הרי אי אפשר לומר שהרצון לחשוב משהו, והרצון לעשות משהו שונים במאחורי. בדיק על מהו שהרצון לחשוב הוא רצון - כך בדיק הרצון לא יכול או לעשות הוא רצון, בלי דרגות.

1. לש"ט חומר"פ צג. נדפס באג"ק ח"ב ע' תשכו.

2. אור התורה נ"ד ח"א ע' תרטט.

גם בעולם יש את ההתגלות של שתי הבדיקות הללו:

באופן כללי העולם מסודר על פי סדר היררכיה של 'מעלה ומטה'. לכן, למשל "חצי כדור העליון", היכן שנמצא ארץ ישראל ובית המקדש, קדוש יותר ויש בו יותר גילוי אלקי, מאשר בחצי הcador התההון - היכן שנמצא אמריקה.

אבל, יחד עם זאת, מבואר בעז-חיים, שתוכנות ה'cador' שבcador הארץ, נובעת מכך שיש בעולם התגלות של בחינת העיגולים, שבה אין מעלה ומטה והכל בהשוואה.

לשון אחרת: התgalות האלוקית בעולם היא מבחינת "יוושר", ולכן יש הבדל בין התgalות כמו שהיא בבית המקדש, כמו שהיא בארץ ישראל, חוץ לארץ וכו'. אבל "מלוא כל הארץ כבודו" - זה שהקב"ה נמצא בכל מקום, וזה מבחינת "עיגולים", שאין שום הבדל מבחינת הנוכחות של הקב"ה בין ארץ ישראל ומקום המקדש לחוץ לארץ ועד לחצי כדור התההון.

ומכאן לענייננו:

אדמו"ר הוזקן מבאר שהסיבה האמיתית שבני אмерיקה הנמצאים "הדרים כנגדינו מלמטה" אינם נופלים, למרות שכדור הארץ הוא כדורי, ואם "אנחנו" (תושבי רוסיה) עומדים על הארץ ומעלינו השמים - לכauraה הם עומדים בהיפוך. אלא, מכיוון שתוכנותcadoriות של כדור הארץ נובעת מבחינת 'עיגולים', שבה אין היררכיה של מעלה ומטה, שכן תמיד ה"למטה" הוא ארץ וה"מעלה" זה שמיים.

הרחה

מקור הדברים הוא באגדת שליח כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ נ"ע לחנתו כ"ק אדמו"ר ז"ע, בمعנה לשאלתו:

חתני יקירי וחביבי הרב רמ"מ שי'

שלום וברכה

בمعنى על שאלתך לאמר: שמעתי אומרים בשם כ"ק רבינו הגדל זוקלה"ה ז"ע אשר באmerica לא הי מתן-תורה, ואם אפשר בבקשתך לבאר לי.

תשובה. השמורה אשר שמעת בשם הו"ד כ"ק רבינו הגדל נונגס ז"ע אדות אמריקה ביחס להגליי דמתן-תורה נכונה היא, אמן הלשון שאתה כותב אשר "באמריקה לא הי מ"ת" משובש הוא, ואבאר לך העניין על סדרו.

וכאן מבאר כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ, בארכיות הביאור, כמה וכמה עניינים אודות סדר חזרת הדא"ח של אדמו"ר הוזקן. ובסיום סוגיה זו מסביר את המושג "אמורתיו לבניו":

...ומשנת תקנ"ח בערך נתחזק הסדר שה.initial כעשר שנים קודם, בדברי ענייני חסידות בחול. מלבד מה שאחר זמן חזר ג"כ אמריו הישנים, ביחס לפני הו"ד כ"ק נכדו איזמו"ר

צמח-צדק כמסופר באורךה במ"א. ועל הרוב היי ביאורים על התורות שאמר בשנית, הן ברבים והן ביחיד, ועל התורות שאמר בליל שבנות.

ובשנת תקס"ב אחרי ביאתו פעמי שנית מפרטborg בלאידי, התחזק סדר זה בקביעות, בהיותו בביתו ביום ג' לשבוע. ועל הרוב היי התחלת המאמרים בלשון "להבין"³, כמו "להבין עניין הצמוצים וכו'", או ביאורי לשונות דמדרש ומאزو"ל, והוא נקראים בשם "אמורתיו לבניו".

וכעת מבאר עניינה של "אמראיקא":

והנה בספר ההנחות דשנת תקס"ב של הود כ"ק אדמו"ר האמצעי וכ"ק אחיו הרה"צ הר' משה זוקלה"ה נבג"מ זי"ע, נמצא דרוש אחד מתחליל "להבין קושית התוכנים" וambilאו הוד כ"ק איזומו"ר הרה"ק צמח-צדק בדורשו בד"ה "ונטה צפון על תהו" פרק ג', וזה לשונו:

"ורבינו ז"ל באמרותיו לבניו יומם כי פ' בלבד שנת תקס"ב אמר, וזה דבריו: **להבין קושית התוכנים, מאחר שהארץ היא** כדוריית עגולה בתפוח, **למה אינם נופלים** אותם בני אדם **הדרים בנגדינו מלמטה** באמריקה שהרי הולכים בנגדינו, **ואם-כן לפידעתנו** הלא ראש הוא כלפי מטה ורגליהם לעלה, ולמה אינם נופלים?

וחקושיא טוביה לכוארה, ותירוצם אינואמת, שתירצו מפני שהאדם יסודו מעפר וכל יסוד מושך את יסודו, לכך מושך הארץ את בני אדם שהם יסודם ואין מניח להם ליפול. אבל זה אינואמת.

ומביא לשון הספר 'נחמד ונעים' שער שלישי סימן נ"ה.

ורבינו ז"ל אמר, כי התירוץ האמתי הוא, דחנה מבואר בעץ-חיטים⁵ שהתחשעת גלגוליהם⁶ מקבלים מבח"י עיגולים, ובהעיגול אין בו מעלה ומטה. ומהאי טעמא הנה אותם בני אדם שהם בנגדינו למטה, הרי הרקיע שעלייהם הוא לעלה בהשוואה אחת עם הרקיע שעליינו, והארץ דשם היא מטה לגבי הרקיע שעלי".

3. "רוב אמררי 'להבין' מהצמץ צדק הם משנות תק"ע-תקפ"ה בהיותו אברך. ובهم הרבה ממנה ששמע ו'הניחס' בכתב בביורי עצמו" (מכח ב"ק מו"ח אדמו"ר שליט"א) - הערת כ"ק אדמו"ר זי"ע בסה"מ תש"ח ע' 235.

4. לר' דוד גאנז, מגודלי התוכנים (אסטרונומים).

5. "הצמץ צדק בהגחה שם מצין לעץ חיים שער ציור העולמות ב"ע פ"ב, שער עיגולים ויושר ענף ד, שער השתלשלות הע"ס דרך העיגולים ספ"ב" - הערת כ"ק אדמו"ר זי"ע בטה"מ שם.

6. ראה רמב"ם הל' יסורי התורה פ"ג ח"א.

7. "ראה גם כן מצוות דין עבד עברי (בס' טעמי המצוות להצמץ צדק) פרק ב' [פ"א, א]" - הערת כ"ק אדמו"ר זי"ע בסה"מ שם.

שם: "וביאור עניין העיגולים הוא, שהוא בח"י שלמעלה מהשתלשלות, כדוגמת העיגול שאין בו מעלה ומטה. עד"מ כדורי הארץ שאחננו נדרמה לנו שבג"א שבאמריקה העומדים תחת ורגלינו ממש הם למטה שלהם, נדרמה בהיפוך. ואם هي האמת כא' משנינו היי מההכרה שכגンドו היי נופל מהארץ, ולא כן הוא. והיינו לפי שהיא שרצה מבחי עיגולים שאין בהם מעלה ומטה כלל.

אך כפי בחיי יושר שהוא בהדרגה, מעלה ומטה ראש וסוף, אצלינו הוא המעלה כי אצלינו נגלה אלקות יותר, שהרי ארץ-ישראל, ועשר קדושים, בית-המקדש וקבלת התורה אצלינו. (הג'ה). כמו עיקר השرات הנשמה הוא במוח. ולהיות שמצד הגלגים אין שיק' מעלה ומטה, אם-כן, גם בני-אדם שנגד כפות רגלינו, הנה שם הרקיע והארץ הוא מעלה ומטה כמו כאן").

כ"ק אדמור"ר מהורי"ץ נ"ע ממשיך וմבואר את הדروس בשפטו, ומסיק לגבי שאלת כ"ק אדמור"ר זי"ע ביחס למטען תורה בחצי כדור התהtron:

הדרוש הוא מקור השמעה האמורה במקتبך, והדברים ברורים שאין דורשים ביאור כלל. אשר ההפרש הוא רק בהמדריגות דעיגולים ויושר: דבעיגולים אין שיק' עניין המעלת ומטה, רק במדריגות דוישר הוא התחלקות מעלה ומטה.

והדבר מובן מאליו, אמנם שיש מדריגות חלוקות גם בחצי כדור זה עצמו, כמו ארץ ישראל וחול' וכו', הנה כל שכן שיש הפרש בין שני חצאי הצדורים, דהנתפס במקום הקירוב והריחוק הוא מעלה וחסרונו.

והנה הוד כ"ק אזומור הרא"ק צמח-צדק בבאו ר' תירוץ ורבינו ז"ל על שאלת התוכנים הוסיף מlotות אחדות: "כמו עיקר השرات הנשמה הוא במוח".

כוונתו בזה: כשם שבגוף האדם הרי כל הגוף חי מן הנפש, ומכל מקום עיקר השرات הנשמה הוא במוח, כן בזה ארץ ישראל ועשר קדושים, בנין ביהם"ק, ונתינת התורה - הרי כולם ניתנו בארץ דока ולא בשםים, א"כ מעלה הארץ טפי מעלה השמיים, דagem שהשמיים הם רוחניים יותר, מכל מקום הנה בזה יש יתרון בארץ לגבי השמיים. והוא ע"ד ההפרש שעושה רבינו הגדול בס"ב פל"ו בין עזה"ז התהtron לעולמות העליונים, דagem שם רוחניים באין ערוך לגבי ארץ הלו הגשמי, מכל מקום הנה התכליות הוא עזה"ז התהtron דока. כן כאן דכל אלו המתנות דא"י כו' ניתנו בארץ דока, ומלאך שניתנו בארץ שהיא מקבלת מבchi' יושר, והיוישר הנה לא זו שהוא בתחלקות מדריגות דока בלבד, אלא דגם הקירוב הוא מעלה והריחוק חסרונו, אשר לפי זה הי' צריך להיות הבדל עיקרי בין שני חצאי הצדורים שכבוד הארץ. שהחצוי שבו א"י וכו' מובלט בערכו מהחצוי השני. ועל זה בא ביאור רבינו שהוא כדוגמת מקום השرات הנשמה שהיא במוח, והיינו דכל הגוף חי מהנפש, רק שהשראת הנשמה בעיקרה הוא במוח, אבל כל הגוף חי מהנפש.

וכן הוא בעניין הארץות ד"מלא כל הארץ כבודו" בשני חצאי הצדורים בשווה, אלא שחז' זה אשר בשטחו הוא ארץ ישראל, עשר קדושים, מקום המקדש, ומעמד הר סיני הוא מעולה

וכמו כן י' ספירות דעיגולים שאין בהם מעלה ומטה, כי אינם בגדר או רגש בבח' ההשתלשלות שהולך ומתצמצם, אלא הוא מעלה מן ההשתלשלות. ולמשל באדם: משקל למדות למחשבה וממחשבה לדבר הוא בח' השתלשלות. אבל בח' שלמעלה מהשכל לגבי השכל הוא למעלה מערך השתלשלות".

יוטר - אבל גילוי מתן תורה ה' בכל חלק שטח הב' חצאי הצדורים בשווה. וכמאמר (הובא בילקוט יתרו במקומו) "כשעמד המקום ואמר אני ה' אלקי, ה' הארץ חלה" - הנה בחלחול זה הרי אי אפשר לחלק בין חצי כדור זה לשני. וכן בהא דאיתא במדרש הרבה (שמות סוף פ"ט) "כשנתן הקב"ה את התורה צפורה לא צוות, עופר לא פרת, שור לא געה, אופנים לא עפו, שרפים לא אמרו קדוש, הים לא נזדע, הבריות לא דברו, אלא העולם שותק ומחריש" - דבכל אלה לא שייר לחלק בפלוגת השני חצאים של כדור הארץ, ורק באופני הגilio בלבד...